

de sociale myndigheder griber ind med det samme og inddrager forældrene i løsning af problemerne. Også på dette punkt har regeringen sat ind med en særlig indsats. Det har jeg redegjort for over for Tinget så sent som den 19. november i år.

Den forebyggende indsats og konsekvensen i reaktionsmønsteret fra samfundets side over for bl.a. voldskriminalitet hænger i bund og grund nøje sammen med ansvarlighed. Vi har alle et ansvar for, at samfundet indrettes på en sådan måde, at kriminaliteten bekæmpes på effektiv vis, så effektivt som muligt, og at borgerne kan leve så trygt som muligt. For den enkelte handler det om at tage ansvar for sit eget liv med de forskellige forudsætninger, vi hver især har. Samtidig skal vi hjælpe hinanden og ikke mindst hjælpe dem, der ikke har forudsætningerne selv.

Vi politikere har også et ansvar, et stort ansvar, i denne sammenhæng, og der må jeg sige, at Dansk Folkeparti ganske enkelt ikke lever op til sit ansvar. Partiet gennemfører som nævnt i øjeblikket en kampagne under mottoet »Tryghed nu, volden ud af Danmark«. Et kort blik på nogle af de debatindlæg og annoncer, som partiet har fået bragt i pressen som led i kampagnen, viser desværre, at der også er en skjult dagsorden i Dansk Folkepartis kampagne.

Det er jo ikke kun volden, som man ønsker ud af Danmark. Det er undertonen, der ligger i kampagnen. Jeg finder det direkte uansvarligt at føre udlændingepolitik under falsk varemærke. Det eneste, man opnår, er en polarisering i befolkningen, hvor en minoritetsgruppe hænges ud som hovedansvarlig for voldskriminaliteten i Danmark, og det er et forvrænget billede af situationen.

Når man i samme kampagne hævder, at voldskriminaliteten stiger, og at frygten for vold lurder om det næste gadehjørne, så driver man reelt stemmefiskeri mod bedrevidende og tager befolkningen som gidsel i en afsporet fremstilling af virkeligheden. Ja, og Folketinget oplever nu også at blive gidsel i kampagnen, fordi vi så kort tid efter, at vi den 19. november 1998 havde debat om netop samme emne, skal have den igen, alene fordi det er et led i Dansk Folkepartis kampagne.

Rigspolitichefens rapport om vold på gaden, i hjem og på arbejde fra januar i år viser jo netop, at risikoen for at blive udsat for vold er faldende inden for de seneste 10 år, og at det typiske voldsoffer er en yngre mand, der i beruset til-

stand udsættes for vold i et værtshusmiljø, og ikke f.eks. et ældre menneske, en ældre medborger, som vi tit hører om ikke tør vise sig på gaden om aftenen af frygt for at blive overfaldet, som jo også ordføreren for forespørgerne i dag brugte sine indledende bemærkninger til at trække frem.

Faldet i risikoen for at blive udsat for vold skal sammenholdes med, at den anmeldte voldskriminalitet generelt er steget fra 1990 til 1997. Frem til 1994 har der været tale om en stigning på 25 pct. og fra 1994 et fald i antallet af anmeldelser – en glædelig udvikling, som vi vil gøre alt for at kunne fortsætte.

Denne paradoksale udvikling, hvor anmeldelseshyppigheden stiger, men hvor risikoen for at blive udsat for vold reelt falder, skyldes formentlig til dels, at vi er blevet mindre tolerante over for vold og derfor ikke er så tilbageholdende med at indgive anmeldelse som tidligere. Det er en god udvikling. Jeg synes, at det er rigtigt, at vi ikke skal være tolerante over for folk, der har en voldelig adfærd, tværtimod.

Nuancer som disse hører med i det samlede billede af voldskriminaliteten i Danmark. Jeg har talt om ansvarlighed, og heri ligger naturligvis også en pligt til at støtte dem, der udsættes for voldskriminalitet – ofrene. Jeg vil derfor nævne, at jeg har taget skridt til at etablere et landsdækkende net af offerrådgivninger. Formålet med ordningen er, at der skal være en frivillig, uafhængig og lettilgængelig mulighed for støtte og vejledning, hvis man har været udsat for en forbrydelse. Der er nu udpeget og uddannet kontaktpersoner i alle landets politikredse, og de første offerrådgivninger forventes at begynde deres arbejde omkring nytår.

Vi har også iværksat et nyt og bredere forsøg med mægling i konflikttråd. Forsøget er navnlig tænkt som en hjælp til offeret, der kan møde og få talt ud med gerningsmanden. Samtidig vil mæglingen kunne bidrage til at ansvarliggøre gerningsmanden over for sine handlinger.

Samlet er sagen altså den, at også med hensyn til bekæmpelse af voldskriminalitet er regeringen sit ansvar bevidst og har vist, at der ved en massiv indsats, der bygger på både forebyggelse og konsekvens, kan nås resultater.

Lad mig kort her til sidst opridsse disse initiativer. Regeringen har bl.a. skærpet straffen for den groveste vold ved fremsættelse af forslag i Folketinget, og det er vedtaget. Det samme er skærpet straf for ulovlig våbenbesiddelse, og